

Vitézi Rend

A **Vitézi Rend** magyar rend, melyet Horthy Miklós kormányzó alapított 1920-ban. Olyanokat avattak tagjaivá, akik a harcokban, vagy egyéb módon tűntek ki a nemzet szolgálatában. Tagjai vitézi telket, azaz földbirtokot is kaptak és a vitéz előnevet használhatták.

Az I. Világháború éveiben, már 1916 óta, Prohászka Ottokár székesfehérvári megyéspüspök nyilvánosan szorgalmazta, hogy a harctérről hazatérő, és ott hősiessen helyállt katonákat földhöz juttassák. Prohászka püspök úr javaslata nem talált támogatást.

Az alapgondolat 1920-ban már teljes körű támogatást kapott, jó szándékú, tevékeny emberek öntötték formába a Kormányzó Úr javaslatait. Ez volt a Vitézi Rendnek létét megalkotó 6650/1920. számú miniszterelnöki rendelet, melyben megfogalmazásra került, hogy a Szent Koronának tett szolgálatokat jutalmazza, amit kitüntetésekkel honoráltak. Tehát a vitézi telkek elnyerése olyan kitüntetésből függött, mely kitüntetések az uralkodó nevében adtak ki, nagybányai Horthy Miklós altengernagy, Magyarország kormányzója 1920.08.10-én aláírta a Vitézi Telkek intézményét szabályozó dokumentumot.

Ahogy az 1920. évi 6650. M. E. rendelet is kimondja, a létrehozott intézmény neve: Vitézi Telkek Intézménye. Ezt utóbb az 1920. évi 36. törvénycikk 77.§- a törvényi erőre is emelt. Ezt a törvényt a Magyar Királyság Országgyűlése becikkelyezte és megjelentette a kormányhivatalos közlönyében a Budapesti Közlönyben.

Mindazok vitézzé lehettek, akik az első, majd később a II. világháború során, a hadszíntereken kimagasló haditetteket hajtottak végre, és ezért elnyerték a megfelelő katonai kitüntetések. A kitüntetések minőségét a Vitézi Kis Káté, majd a Vitézi Kódex szabályozta és szabályozza ma is. A várományosok tekintetében megkövetelték, hogy az testileg és szellemileg épp legyen, hogy így meg tudja művelni a vitézi birtokot és a közéletben is megfelelő szerepet, tudjon betölteni, továbbá követelmény volt, hogy az illető vállalja a családalapítást és az utódok nemzését. Azon várományosok, akik ennek nem feleltek meg, nem lehettek vitézek.

A vitézi telekre vonatkozó öröklés rendje szerint, ha a jogszerzőnek csak leány leszármazottja volt, a várományosi jog s majd a vitézi telek a leány leendő vagy már meglévő férjére szállt. E rendelet azonban annyiban szigorította az öröklés rendjét, hogy a vitézi telket nem a leány férje, hanem a jogszerző leendő vagy már élő vér szerinti unokája örökölte.

A vitézek céljait a vitézek tízparancsolata világosan mutatja:

Tízparancsolat

1. A nemzeti gondolatot valljuk (nacionalizmus). Szembehelyezkedünk tehát minden olyan törekvéssel, amely nemzetközi kötelékekben igyekszik felolvasztani a nemzeti egységet.

2. A társadalom szerves felépítését állítjuk (organizmus). Tagadjuk tehát, hogy társadalmi intézményeink mechanisztikus összetételűek. Ezek az intézmények tehát máról-holnapra nem darabolhatók fel és nem változtathatók meg: ellenkezőleg a szerves, fokozatos fejlődés útján kell haladniuk.

3. Csak a fokozatos fejlődést helyeseljük (konzervativizmus), történeti értékeink lehető megőrzésével. Az átmenet nélküli, hirtelen és gyökeres (radikális) társadalmi újításokkal szembe helyezkedünk.

4. A fokozatos fejlődés módja alkotmányos legyen (konstitucionalizmus). Az ezeréves Magyarország és minden társadalmi intézménynek alkotmányát tiszteletben tartjuk.

5. Az önző érdek helyett a bajtársi önfeláldozás (szolidarizmus) elveit hangsúlyozzuk. Valamennyien mindegyikünkért és mindegyikünk valamennyiünkért.

6. A családban látjuk nemzeti életünk legerősebb pillérét és a várományosokon át későbbi nemzedékekre is meg kívánjuk szilárdítani a család erejét (dinasztizmus).

7. A magyar nép felemelkedéséért és emelkedéséért harcolunk (hungarizmus). Elvetünk mindent, ami a magyarság életerejét csökkenti.

8. A keresztény és keresztényen eszme alapján állunk (christianizmus). Más vallások felfogásait és az ú.n. szabadgondolkodást mellőzzük.

9. A katonai erényeket tiszteletben tartjuk (militarizmus). Egyaránt tesszük ezt a múltra, a jelenre és a jövőre nézve is.

10. Minden erőnkkel Magyarország feltámadásért harcolunk (revizionizmus). Üldözzük tehát a Trianonba való kishitű megnyugvás álláspontját.

(Vitézek Albuma. Budapest, 1939.)

A vitézi telket elnyert személyek, nevük előtt viselhetik a „vitéz” rangjelölő szócskát, illetve mint vitézek, személyesen bírják a vitézi ranggal együtt járó állami kedvezményeket. A vitézi jogok tulajdonosa azonban kezdetben nem a felavatott vitéz, hanem a vitézi jogú telek. Az élhet a vitézi jogokkal, aki bírja a telek tulajdonjogát.

A vitézi birtokot nem lehetett eladni, kihalás, vagy megfelelő örökös híján pedig visszazállt az államra, még akkor is, ha esetleg valaki saját birtokát alakította át vitézi jogú birtokká, öröklése vér szerinti leszármazás alapján történt.

Az 1930-as évekre elfogyott a vitézi telkeként kiosztható földterület, azonban még számos jogosult várt felvételére a vitézek soraiban. Ekkor a **Vitézi Szék úgy döntött, hogy telekadományozások nélkül történjenek meg a felvételek**, és az így felvettek kapták meg a törvényi kedvezményeket.

Az 1930-as évektől kezdve, mivel a vitézi jogok a gyakorlatban már nem minden esetben kötődtek tényleges vitézi telekhez a Vitézi Telkek Intézménye átalakult Vitézi Rendé.

A Vitézi Rend kifejezés a jogszabályokban először 1924-ben jelenik meg.

(A vitézek összlétszámáról az 1943. február 18-án közzétett adatok adnak tájékoztatást. Eszerint a Vitézi Rendnek 4 358 tisztii állományú, 11 136 legénységi állományú és 7 326 várományosi kategóriába tartozó tagja volt.

A vitézek közül 5561- en kaptak **vitézi birtokot**. A Rend birtokállománya 157 990 kh. földet tett ki. Ezen kívül léteztek az úgynevezett **vitézi telepek**, amiken 103 ház állt. Az adományozott telek neve "Vitézi Telek" volt, nagysága 7-200 kataszteri hold (1 kataszteri hold=5765 m²-el) között változott, a jellemző nagysága 15 katasztrális hold volt. A vitézi telkeken kívül a Vitézi Rend Örkényben rendelkezett egy **gazdaképző iskolával és mintateleppel, valamint rendelkezett még két általános iskolával is**).

A Szálasi kormány rövidesen a hatalomra jutása után felmentette a többségükben horthysta törzskapitányokat, ezért a nyilas uralom alatt a Vitézi Rend már csak részleges tevékenységet folytatott, majd az Országos Vitézi Szék a Sopron megyei Barbácsra települt, innét 1945. május 25-én Benkő Béla vezetésével az Országos Vitézi Szék Ausztriába menekült, ami lényegében a Vitézi Rend magyarországi tevékenységének hosszú időre a végét jelentette.

A Vitézi Rend számára a „felszabadulás” 1945-ben szomorúan kezdődött. A II. világháború elvesztése után az Ideiglenes Nemzeti Kormány 1945. évi 529. számú M. E. rendelete a Vitézi Széket feloszlatta.

Pontosabban annak csak intézményi részét oszlatta fel, mivel a rendi, monarchikus rendiséget nem lehet feloszlanni. Így a vér szerinti öröklődésből kifolyólag a vitézek rendje továbbra is fennmaradt, ami lehetővé tette a Vitézi Rend újbóli szervezeti felépítését és jogfolytonosságát. Ugyan is a **Magyar**

Szent Koronából eredő monarchikus rendi jogokat ember nem szüntetheti meg. Így pl. a magyar nemesi rend is tovább él, de kiváltságai nélkül. Ugyan ez érvényes a vitézek rendjére is.

Az 529/1945. M.E. számú rendelet, amely a fegyverszüneti megállapodás 15. pontjának tett eleget: "A magyar kormány feloszlatja a magyar területen lévő összes Hitler-barát vagy más politikai, katonai jellegű szervezeteket, amelyek az egyesült nemzetekkel szemben ellenséges propagandát folytattak vagy folytatnak, tekintet nélkül arra, hogy működésük alapszabályszerű vagy attól eltérő volt-e." Ezt a rendeletet 2008-ban hatályon kívül helyezték.

Mivel így a Vitézi Szék – Vitézi Rend nemzetközi joghoz kötötten lett felszámolva, a **Vitézi Rend Magyarországon nem jegyezhető be, mint monarchikus rend.**

A hatályos jogszabályok szerint a Vitézi Rend **hagyományőrző szervezatként, egyesületként, alapítványként viszont bejegyezhető.** Így működnek a jelenlegi vitézi rendek tagozatai / ágazatai Magyarországon.

1947-ben eltörölték a vitézi cím használatát is. Ez a rendelet is érvényben van Magyarországon, de felfüggesztették annak szankcionáló részét, így lényegileg ez a rendelkezés ma jogon kívül került, mi által, ha az 1920-ban alapított Vitézi Rend nem is térhet haza, de a vitézi cím nyilvánosan megint viselhetővé vált.

A Vitézi Rend birtokai visszaszálltak (elkobzással) az államra, mert a vitézi birtokok, bár magán kézben voltak, lényegében olyan állami földek voltak, amit tartós használatra bérbe adtak. A vitézi birtokok legtöbbjét az állam kártalanítás nélkül visszavette. Kivételt képeztek azonban igen sok esetben a vitézi telepek ingatlanjai. Elkobozták a Vitézi Rend székházát és egyéb vagyonát is, a saját pénzen vett földjeit is. A rend sírparcelláit is felszámolták.

A vitézeket, mint rendszer ellenes elemeket kezelték. Mind ez még nagyon sokáig, még 1983-ban is éreztette hatását.

A Kormányzó Úr az emigrációban mindennemű politizálástól visszavonult és így a Rend életében sem vitt sokáig aktív szerepet. A Rend újjáélesztését 1953-ban v. Sónyi Hugó vezérezredes a honvédség volt főparancsnoka kezdeményezte a Német Szövetségi Köztársaságban. 1956. június 18-án őt a Kormányzó Úr kinevezte helyettes főkapitánynak és megbízta hivatalosan is a rendi élet megszervezésével. Idézet a kinevező okiratból:

„A Vitézi Rend, mint „állandó értékű nemzetvédelmi szervezet” viharálló örök alkotás, mely a Nemzet életében nem csupán történelmi szép emlék, hanem – a hazafiúi erények egységbe foglalt erejével – irányt mutatni hivatott élő valóság. Berendezkedésében pedig k ö v e t e n d ő p é l d a, mely az egyéni érdemek és erények elismerésén épült fel. A Vitézi Rendre hivatás vár az új magyar jövő felépítésében. Magas vitézi tisztségéhez bizalmamról biztosítom, és Isten áldását kérem!

Estoril, 1956. június 18.-án

Horthy Miklós Mint a Vitézek Főkapitánya”

Sajnos v. Sónyi Hugó a tényleges szervező munkát korai halála miatt nem tudta befejezni. De megbízatása jelzi, hogy a Főméltóságú Úr a rend külhoni továbbélését is támogatta.

A Főkapitány 1957. januárjában bekövetkezett halála után a Vitézi Rend nyugaton élő tagjai felkérték az 1921. augusztus 21.- én „elsők között felavatott vitézt”, v. **Habsburg-Lotharingiai József Ágost tábornagyot, magyar királyi herceget**, hogy vállalja el a Főkapitányi tisztséget.

A Vitézi Rend 1962-ben tagja lett a Nemzetközi Genealógiai és Heraldikai Kongresszus és az annak hatáskörébe tartozó Lovagrendek Nemzetközi Bizottsága (ICOC) által elismert **lovagrendeknek**, 13. sorszámúval. Utóbb 2000-ben az ICOC átsorolta a Vitézi Rendet az **állami alapítású rend státuszába**, mi által kivette a lovagrendek közül. Az ICOC azonban nem csak a lovagrendeket jegyzi és koordinálja, hanem a különböző monarchikus, avagy uralkodóházhoz köthető rendjeleket és nemesi szervezeteket is. Mivel a Vitézi Rend egyik nagy csoportba se tartozik, ezért változott az idők folyamán a bejegyzési formulája.

A második főkapitány 1962- ben bekövetkezett halála után a Vitézi Szék harmadik főkapitányul a II. világháborúban a Tatar – hágót hősiessen védelmező egykori főcserkészt, az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszus szervezőjét, az emigráns magyar kormány (1945-1947) miniszterelnökét, **v. kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredest** választották. Ő 85 éves korában 1977- ben visszavonult tisztségétől.

1977-ben a Vitézi Szék a Rend negyedik főkapitányául v. **Habsburg-Lotharingiai József Árpád magyar királyi herceget** választotta meg. A főkapitány a lovagrendiségnek megfelelően (az ICOC akkor erre kérte a Vitézi Rendet, hiszen akkor lovagrendként jegyezték a Vitézi Rendet), 1993-ban felvette a Nagymester titulust. Ettől kezdve a főkapitányi rang a rendnek nem első, hanem második tisztségévé vált, mint lényegében a nagymester helyettese. Ezt a tisztséget 1993-tól v. Radnóczy Antal dandártábornok töltötte be, aki a főkapitány nagymesteri rangra emelkedése előtt helyettes főkapitány volt. Tehát az alá és fölérendeltségi viszony nem, csak a személyek rangja változott meg köztük. Ez azért fontos, mert később a főkapitányi rang, mint tényleges főhatalom nélküli rang, jelentős zavarokat keltett a Vitézi Rend soraiban 1996 után, amire a Rendi Kódex szabályozatlansága és hiányos volta adott lehetőséget. v. Radnóczy Antal a Vitézi Rend ügyvezető és nem tényleges főhatalommal bíró főkapitánya volt, de úgy járt el, mintha ő rendelkezne a tényleges főkapitányi jogokkal.

A Vitézi Szék 1983. szeptember 17-én, felállította a Vitézi Rend Nemzetvédelmi Tagozatát (VRNT). Ide kívánták felvenni mind azokat, akik a vitézi jogelőd, vagy saját vitézséget jelentő harci cselekedete miatt a vitézek közé nem tudtak felvenni, de magyarságukat példamutatóan megélik.

1992-ig csak a fiúkat vették fel leszármazási alapon, mint várományosokat, utóbb pedig ezt a jogot kiterjesztették minden leányra és utódaikra is, mert kevés várományos volt.

Az 1992-es év vízváltó volt a Vitézi Rend életében. Ugyan is 1943 után most fordult elő ismét az, hogy **új saját jogú vitézeket avattak** fel, és megkezdődött az I. és II. világháború, valamint az 1956-os forradalom hőseinek elismerése az által, hogy elbírálásra kerülnek a még vitézi szempontból el nem bírált hőstettek.

A Vitézi Rendben belül változást jelent a két világégéshez képest, hogy a vitézi munkát, illetve a Vitézi Rend támogatását a rend oklevéllel és érdemérmek (érdemkeresztek) adományozásával jutalmazza. A Vitézi Rend érdemérmeinek leírását és fotóját (bronz érdemkereszt, ezüst érdemkereszt, arany érdemkereszt, lovagkereszt, nagykereszt, jubileumi emlék-érdemkereszt) a www.vitezek.hu honlapon meg lehet nézni.

1989-ban életbe lépett az egyesülési jogról szóló törvény, mely lehetőséget adott arra, hogy a Vitézi Rend Magyarországon ismét tevékenykedhessen. Mivel azonban az 1945 és 1947-es tiltó törvények életben vannak, a Vitézi Rend küldöttsége és a Nemzetközi Lovagrendek Állandó Bizottságának küldöttsége 1991-ben felkereste Göncz Árpád köztársasági elnököt, hogy tőle tudakolódják a Vitézi Rend magyarországi megjelenésének feltételei felől. **A köztársasági elnök a vitézi munka felújításának nem látta akadályát.** Ennek alapján Vitézi Szék 1991. szeptember 8-án Münchenben tartott 70 éves jubileumi ülésén határozatot hozott a Vitézi Rend magyarországi szervezetének megalakítására. Ennek alapján az 1992. január 6-án tartott alakuló közgyűlésen az előzetesen kidolgozott alapszabály elfogadásával az elnök, valamint az öttagú elnökség megválasztásával megalakult a hazai vitézi szervezet, amelyet a Budapest Fővárosi Bíróság 1992. február 3-án kelt 6.Pk.

68. 06/01. számú végzésével **Vitézi Rend Magyarországi Tagozata** néven, az 1989. évi II. törvény 15.§ (1.) bekezdése alapján 4227. sorszám alatt a társadalmi szervezetek nyilvántartásába felvett.

Az egyesületi forma teljesen ellentétes a monarchikus rendi, mivel ezek felülről szervezett, önálló belső szuverenitással rendelkező szerveződések, míg az egyesület államilag felügyelt, alulról szerveződő egység. Éppen ezért valódi rendi és lovagrendi szervezetnek nem lehet bejegyzett központja egy köztársaságban. A köztársaságokban azonban fiók szervezeteket, alapítványokat a rendek és lovagrendek bejegyeztethetnek.

A Vitézi Szék 1995. július 1-jén hozott döntése alapján, **a Vitézi Rend Magyarországi Tagozata a Vitézi Rend nevet vette fel.** Mivel az ügyészségnek, mint felügyelő szervnek a jogszerűséget nem kell vizsgálnia, a névmódosítást bejegyezték és az 1996-ban életbe lépett. (Mára elévülés miatt ez a bejegyzési névváltoztatás már nem támadható!)

Sajnos bebizonyosodott, hogy ez a lépés nagyon rossz döntésnek minősült a későbbiekben, mert így önállósodva létrehozták az új felvételi szabályokkal működő **Vitézi Rend Egyesületet**. Hivatkozási alapjuk a magyar egyesületi jog volt, amely szerint annak vezetője, nem az 1977 óta regnáló főkapitány/nagymester, hanem az egyesületi elnök! Bár ez a lépés teljesen ellentétes minden rendi formulával, de (a Magyarországi helyzetet figyelembe véve, ahol csak hagyományörző tevékenységet folytató szervezetet lehet bejegyeztetni) formailag ők is utódai az 1920-ban alapított rendnek, ahhoz jelképeiben és nevében is hasonló, ezért a köztársasági jog szerint, mint egyesület, jogosan viselik a Vitézi Rend nevet.

Ahhoz, hogy egy olyan monarchikus rend létezzon, amelynek alapja a vérszerinti öröklődés, nem kell jogi bejegyzés, ezért a vitézek Főkapitányának vezetésével a tényleges Vitézi Rend külföldön tovább működött.

Azonban azért, hogy EU tagországban még is legyen jogi háttere, a Vitézi Rend egyik törzskapitánya, szervezeti bejegyzését kérte 2000 -ben a Svéd Királyságban „közösség” – magyar megnevezéssel „egyesület” - megnevezéssel, ahol az meg is történt, míg a tengerentúlon pl. Ausztráliában is, és egyéb országokban is van szervezeti bejegyzése. Mivel van EU tagországban bejegyzése, Magyarországon is szabályszerűen működhet a tényleges Vitézi Rend, de a tagdíjakat, támogatásokat át kell utalnia a svédországi, solnai (ahol a bejegyzés történt) számlára. Természetesen alá kell, hogy vesse magát az azt bejegyző állam adójogi felügyeletének.

2002/2003-ra az 1993-as nagymester/főkapitány átminősítések, a pénzügyi elszámolási nehézségek jelentős problémát okoztak, mivel egyesek az egyre idősödő és egyre betegebb vitéz Radnóczy Antal tábornoktól, a főkapitánytól, **egyre többen követelték, hogy lépjen fel a vitézek legfőbb előljárója, nagymestere felé, hogy értesse meg a magyarországi helyzetet, megmagyarázva az 1993-as változások valódi lényegét, továbbá követelve a Vitézi Rend hazatelepülését.** Sajnálatos módon vitéz Habsburg-Lotharingiai József Árpád magyar királyi herceg, a vitézek nagymestere **nem tudott magyarként, magyar népben és hazában gondolkodni** és így ismét szakadás következett be a Vitézi Rendben és létrejött a **Történelmi Vitézi Rend Egyesület**. Ezen ágazat is „egyik” jogutóda az 1920-ban alapítottak, ahhoz jelképeiben és nevében is hasonló. Ezért a köztársasági jog szerint, mint egyesület, jogosan viselik a Vitézi Rend nevet.

2007-ben személyi okok miatt, ismét történt egy kiszakadás, az új tagozatban / ágazatban a hagyományörző tevékenységüket **Horthy Miklós Vitézi Rend Alapítvány** név alatt folytatják.

Saját önszerveződés gyanánt, az előbbiektől és a tényleges Vitézi Rendtől is teljesen függetlenül jött létre az **1956-os Vitézi Lovagrend**, amelynek semmi köze az 1920-ban alapított Vitézi Rendhez, ezt a nevükben is hangsúlyozzák, ők Lovagrendet hoztak létre, Ők is a vitézi címet használják. Egyre többen kérik át magukat valamelyik tagozatba, hogy igazi vitézek legyenek.

Sajnos a rendiségét megőrző eredeti Vitézi Rendet időről időre olyan szakadások, belső bomlasztások rázzák meg, amelyek Magyarországról indulnak ki és igyekeznek a magyarországi és külföldi vitézeket egymással szembe állítani.

Az 1996-ban életre hívott, a **Vitézi Rend Magyarországi Tagozata megalakítása óta** visszatérő problémának több oka is van. Először is 1992-től kezdődően a vitézi felvételeknél (Pl.: saját jogú vitézek avatása) a megfelelő eljárási fegyelem fellazult, aminek következtében igen sokan kerültek olyanok a rendtagok közé, akik nem feleltek meg a felvételi előírásoknak. Vagy nem volt megfelelő jogelőd, vagy ön maga nem volt jogszerző, vagy az illető a párttagsági tilalom alá esett. A rend felhígulását a VRNT tagozat is elősegítette, oda nem illő személyekkel duzzadt fel a tagság sora.

A bomlasztások másik oka szintén a több mint 50 éves kommunista diktatúrára vezethető vissza. A magyar társadalomban igen nagy volt azon idős emberek száma, akik pályafutásukat, különösen katonai pályafutásukat még a Horthy korszakban kezdték meg. Az ő életpályájukat a kommunista diktatúra évei derékba törték. E személyek a kettőtört életutat most kívánták bepótolni, most kívántak hatalomhoz jutni. Erre kiváló terepet adott számukra a hierarchikus felépítésű Vitézi Rend. Hatalommániájukat a Magyar Honvédség is erősítette az által, hogy egyfajta kárpótlásként, őket magas nyugállományú katonai rangokba emelte. Gyakran olyanokra, amiket megfelelő iskolák hiányában, csupán a szolgálati idő által el sem érhetek volna! Bizton állítható, minden magyarországi szakadás mögött az ilyen személyek személyes hatalmi ambíciói és emberi gyengéi álltak jórészt, amit a liberális erők a maguk javára ki is aknáztak beépített embereik segítségével.

A Vitézi Rend folyamatos szakadásának egyik, talán a legfontosabb oka a Vitézi Szék tagjainak aránytalanul magas külföldi állampolgárságú tagja. A magyar alapítású, magyar Vitézi Rend élén a nagymester-főkapitány és a törzskapitányok 2/3-a külföldön él. Elszakadtak a hazától, nem értik az itthoni viszonyokat, nem akarnak haza költözni, de a magyarországi vitézek életét irányítani akarják. Sajnálatos módon vitéz Habsburg-Lotharingiai József Árpád főkapitány úr nem értette meg a magyar vitézek jelzéseit, ezért három magyarországi törzskapitány (a 2005-ben, a szakadás előtt a Vitézi Szék tagjainak aláírásával szentesített Megállapodás szellemében) feloszlatta a Vitézi Széket, mely azóta látszat tevékenységeket folytat csak, hiszen nincs jogalapja a működésüknek. Sajnálatos módon közben ahhoz adta a beleegyezését, hogy nevében olasz vitézeket avassanak, olyanok leszármazottait, akik ellen felmenőink harcoltak és jogot szereztek a vitézi címre.

I.C.O.C. által elismert Vitézi Rendnek főkapitány úr a magyarországi törzsszéket elhagyta, megtagadta. Gyakorlatilag, leszámítva azt a néhány alultájékozott vitézt, aki nem értették meg, hogy csak a külföldi vitézek játékszerei, megszűnt a 4. főkapitány tevékenysége, külföldre szorult a tevékenysége. Nevüket, a megkülönböztetés miatt, azóta I.C.O.C. által elismert Vitézi Rendnek nevezik a tagozatok / ágazatok.

Magyarországon – a feloszlott Vitézi Szék miatt – újra kellett szervezni a Vitézi Rendet. Ezt a munkát segítette Erdély Országos Törzskapitánya, aki Erdélyben bejegyeztette a Vitézi Rendet, így jogalapot adott az újra szervezésnek. Mint ahogy az I.C.O.C. által elismert Vitézi Rendnek van egy magánember által benyújtott bejegyzése Solnán, a Vitézi Rend Egyesületnek a 4227, a Történelmi Vitézi Rend is bejegyzést kért, úgy a Magyarországi Törzsszék is megtalálta a megfelelő jogi formát.

A 2008. év a nagy változások éve volt, mert az erdélyi és a magyarországi törzsszék közösen megalakította a **Vitéz Rend Kárpát-medencei Tartományát**, tehát egy új tagozat / ágazat keletkezett a Vitézi Rendben. A „név kötelez”, ennek megfelelően elszakítottuk a szálakat a külföldre szakadt és külföldön élő rendtársainktól. Úgy gondoljuk, képviseljük a magyarságot távol a hazától, mi itthon igyekszünk ugyanezt tenni.

Szervezeti felépítés tekintetében a az I.C.O. C. által elismert Vitézi Rendnek, a Történelmi Vitézi Rendnek és a Vitéz Rend Kárpát-medencei Kormányzóságnak azonos a felépítése.

A 2009. év csak névváltozást hozott, mert a Tartomány helyett Kormányzóság került a névbe, minden szervezet és tevékenység a megmaradt a korábbi, hagyományos módon.

Minden vitéz állítja, hogy Vitézi Rend csak egy van, és ez így igaz, de sajnos több ágazata van, mindenki a saját céljai, tervezett útja felé tekint. Ezt a lehetetlen helyzetet ismerte fel a Honvédelmi Minisztérium 2011-ben és egy asztalhoz ültette le a tagozatokat / ágazatokat, hogy egy egységes Vitézi Rendet hozzanak létre. A rövid határidő, a felső vezetők szűklátókörűsége miatt ez nem is valósulhatott meg. Miközben nagy szavak és ígéretések hangzottak el, az I.C.O.C. által elismert Vitézi Rend képviselői kijelentették, hogy csak azt tudják elfogadni, ha mindenki „visszatér” vitéz Habsburg-Lotharingiai József Árpád főkapitány úr alá. Ezt természetesen senki sem fogadta el, teljesen komolytalan kijelentés volt, hiszen a Habsburg család nem akart és nem is akar haza települni, már pedig a Vitézi Rend magyar, tehát külföldről nem vezethető.

Az egyik értelmes javaslat szerint vitéz Habsburg-Lotharingiai József Árpád legyen a rend nagymestere, mint az már korábban is volt és az ágazatok vezetői rotációs rendszerben töltsék be a főkapitányi tisztséget. Tekintettel arra, hogy elkezdődtek a legfelső vezetők (főkapitányok) egymás közötti egyezkedései, ez a javaslat már nem került szóba többet. Tárgyaló delegációk már nem is találkoztak egymással.

A másik javaslat szerint a Vitézi Rend Egyesület adja a nevét, az I.C.O.C. által elismert Vitézi Rend a jelentős külföldi tagságát, a Történelmi Vitézi Rend szintén a külföldi tagságát és a belföldi aktív vitézi állományát, a Vitézi Rend Kárpát-medence Kormányzósága pedig a Felvidéki, Erdélyi és Kárpátaljai vitézeit, valamint a Magyarországon élő szervezett tagjait. Így látszólag jól felépíthető Vitézi Rendet hozhattunk volna létre.

Sajnos megint csak az egyéni érdekek kerültek előtérbe, a két legkisebb tagozat első vezetői különalkut kötöttek és a vitézi hagyományoktól legtávolabb álló Vitézi Rend Egyesületbe vitték be rendtársaikat. Szóban kötött megállapodások alapján, szinte lefejezték saját vezetőségüket, a tagságukat egy életidegen egyesületi formára igyekeztek rávenni. Rövid egy éven belül bebizonyosodott, hogy a különalku nem úgy működik, mint ahogy a kiagyalói tervezték, és rend vezetői újból létrehozták a Vitézi Rend Kárpát-medence Kormányzóságát, a vezetők teljes létszámban támogatták ezt az újjáalakulást. Felmondásra került az Együttműködési megállapodás, mert a Vitézi Rend Egyesület nem tartotta be az ígéreteit. Zsákutca volt ez az erőltetett együttműködés, melyben nem egyenrangúként vitézként kezelték a rendtársak egymást.

Ebben a helyzetben, szinte az utolsó pillanatban jelentkezett a Horthy család és egy közleményben tudatta, felhívta a figyelmet arra, hogy csak abban az esetben támogatják a Vitézi Rend működését, ha a regnáló főkapitányok lemondanak és egy demokratikus új választáson új főkapitányt választanak és létre hozzák a megújult Vitézi Rendet.

Megindult a pezsgés, Béren a Történelmi Vitézi Rend, a Vitézi Rend Kárpát-medence Kormányzósága és több Horthy szellemében működő egyesület és alapítvány közös asztalhoz ült és megbeszélték egy egyesült Vitézi Rend létrehozásának feltételeit, kereteit és a közös működésre kinyilvánították akaratukat. Természetesen mindannyian tudjuk, hogy ez csak az első lépcsőfok, de az irány jó a felfelé menő úton. Több éves munkáról van szó, de nyitottak vagyunk, mindenkit szívesen fogadunk, akik velünk kívánnak dolgozni. A Vitézi Rend Egyesületből többen átjelentkeztek hozzánk, megismertek bennünket, tudják, hogy itt közösen megvalósíthatjuk a célunkat, egy Egységes Vitézi Rend létrehozását.

Magyarok Istene, segíts bennünket!

Összeállította: vitéz Illyés Zsolt törzskapitány

Felhasznált irodalom:

v. Rihmer Aurél törzskapitány és v. Illyés Zsolt törzskapitány - Vitézi tankönyv – 2008

Tátrai Szilárd: A VITÉZI REND története a harmincas évektől a felszámolásig